

BEAMERS Indrukwekkende lichtshow brandgrens

Ooohs en aaahs klinken volop

MARCEL POTTERS
PAUL SMITS
ROTTERDAM

De brandgrens! Het begint op Plein 1940, waar burgemeester Opstelten de indrukwekkende lichtshow start. De lichtbundels uit acht schijnwerpers komen samen boven De Verwoeste Stad, de handen van het beeld lijken naar dit tijdelijke lijnenspel te grijpen.

Donker verandert in licht, hét moment waarop ook in de rest van de stad de vele tientallen *beamers* tot leven worden gewekt. Op de Boompjes, de Maasboulevard, in Kralingen en Noord – overal priemen de stralen in de lucht.

Ooooohs en aaaaahs klinken volop. Anders dan vorig jaar, toen de laaghangende bewolking en een miezerig regentje voor een bijzonder effect zorgden, maar minstens even mooi. Camera's klikken. Want de verlichte brandgrens is niet alleen goed voor het historisch besef der Rotterdammers, maar werkt ook als een magneet op fotografen. Dichtbij of veraf – duizenden kiekjes worden geschoten.

„Heel mooi, indrukwekkend,” zegt Ria (56) uit Zwijndrecht. „Het is beter te zien dan vorig jaar. Dit is geweldig.”

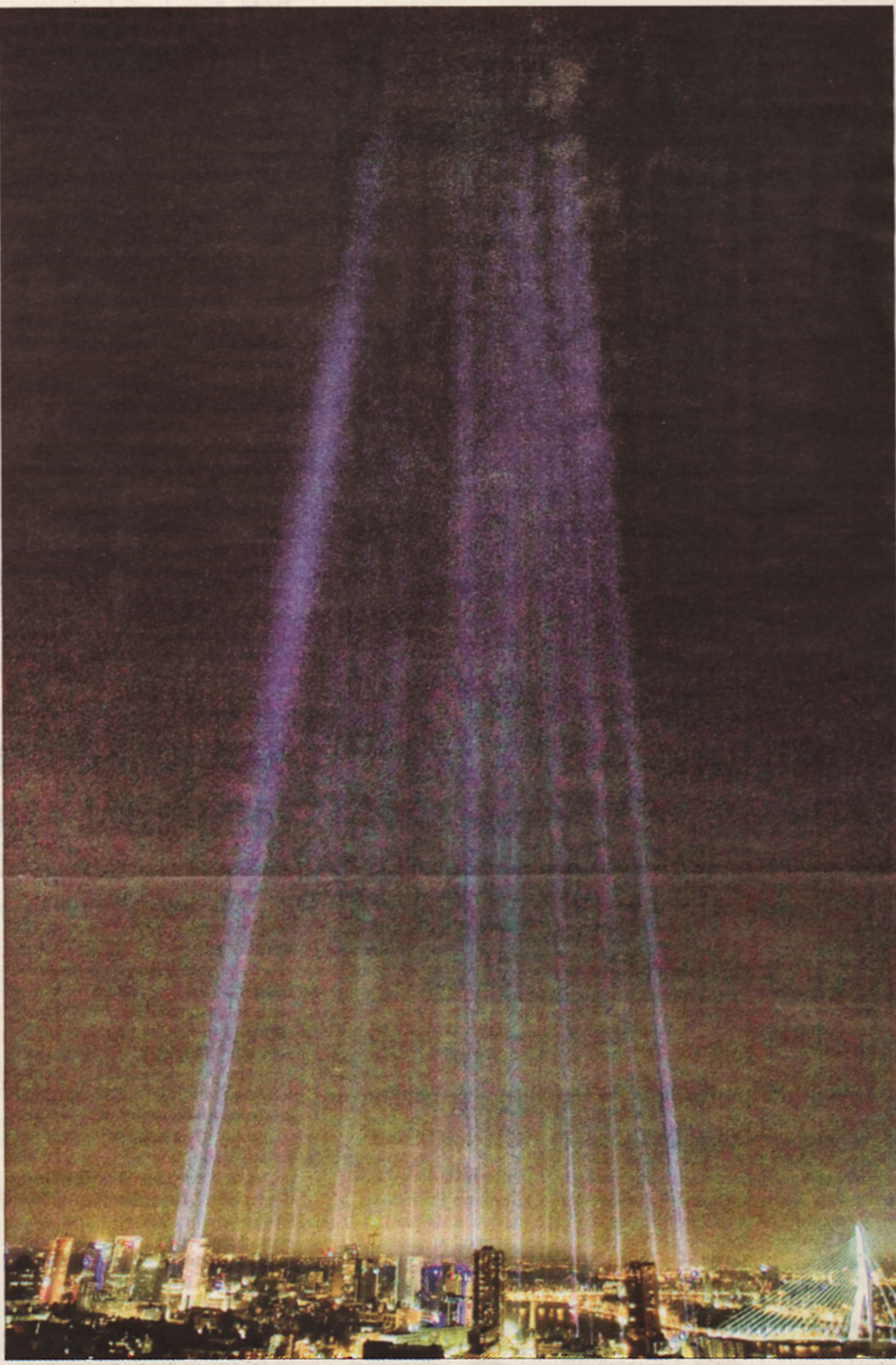
Het is het sluitstuk van een dag die geheel in het teken stond van de herdenking van het Duitse bombardement, op 14 mei 1940. Een zwarte bladzijde in de stadsgeschiedenis, die steeds meer aandacht krijgt. Er was een bijeenkomst bij het monument aan de Statenweg, een prachtig programma bij Zadkine én in de Laurenskerk, 's avonds. Waarmee de jaarlijkse terugblik op deze tragische gebeurtenis volwassen is geworden.

De lampen branden, drie uur lang. Een mooi plaatje vanaf de grond, maar óók op hoog niveau is het smullen geblazen. Bijvoorbeeld vanaf de Euromast, voor deze gelegenheid extra lang open.

Na lang wachten barst hier rond elf uur een gejuich los. De aanleiding vormt een serie dunne streepjes in de verte. Al snel worden de lichtbakens feller. Voor de vele fotografen op het goedgevulde platform het sein om de camera's te laten klikken.

Johan (43) en zijn Poolse vriendin Justinay (30) geven eerlijk toe dat ze uitsluitend voor het visuele spektakel komen.

„We zitten allebei op een fotocursus,” zegt eerstgenoemde, die als historicus toch over voldoende 'oorlogsbagage' moet beschikken. „We komen voor het fantastische uitzicht. We proberen onze camera's

De verlichte brandgrens, gezien vanaf de Euromast waar het gisteravond aanzienlijk minder druk was dan vorig jaar. FOTO CEES KUIPER/FOTO VOORPAGINA SANNE DONDRS

uit. Het is alleen jammer dat de stad nog vrij licht is. Daardoor zie je het niet zo goed.”

Voor Eveline (30) heeft de herdenking een diepere betekenis. Van-

daar wellicht dat ze zich 's avonds als eerste bij de Euromast meldde om verzekerd te zijn van een plekje op de uitzichttoren. Achteraf gezien een overbodige voorzorgsmaat-

regel, want het is aanmerkelijk minder druk dan vorig jaar.

„Ik heb er spijt van dat ik vorig jaar niet ben geweest,” zegt ze. „Bij het bombardement ben ik zeer betrokken. Mijn oma heeft het van heel dichtbij meegemaakt in Rotterdam-West.”

Wie er verleden jaar bij was, trekt al snel de conclusie dat het visuele spektakel destijds groter was. Omdat het toen heïg was. En nu kraakhelder. Rotterdammer Oele (34), die verleden jaar op het dak van het Witte Huis stond, schetst het beeldend. „Met lichtjes schijn je dwars door een wodkaflles. Je krijgt pas sfeerlicht als je door een troebele substantie als rode wijn kunt schijnen.” Net als veel andere kijkers geeft hij niet snel op. „Ik blijf zeker tot één uur hier om foto's te maken. Het mooiste moet nog komen.”

Monumentjes

Markering volgend jaar zichtbaar

Wie over een paar jaar door het centrum loopt, zal ze overal zien: de verlichte objectjes, waarmee de 12 kilometer lange brandgrens van Rotterdam wordt verlicht. Ze geven de lijn aan, tot waar het vernietigende vuur ná het bombardement in mei 1940 kwam. Wonderbaarlijke stukjes techniek, verwerkt in

tegels: een zonnecel, accu en led-lampje in één. „Het is een monumentje,” zegt landschapsarchitect Adriaan Geuze van West8, „een anekdotisch icoon.” Daarmee doelt hij op de afbeelding die op de 'lampjes' komen te staan. Een bommenwerper, vlammen en

LOGO WEST8/OPERA

Zadkine die het uitschreeuwt; het logo werd gisteren gepresenteerd aan burgemeester Opstelten.

Die stelt dat 'het streven erop is gericht' dat de permanente markering van de brandgrens volgend jaar zichtbaar is in de stad. Dat kan een deel zijn, of het hele tracé.